

Nr 82.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tilläggs pension åt vissa i statens tjänst anställda personer; given Stockholms slott den 13 februari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anmäler följande frågor om tilläggs pension åt vissa i statens tjänst anställda personer och anför därvid:

Socialdepartementet.

1:o.

Med skrivelse den 12 december 1930 har socialstyrelsen överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd skrift, däri i. d. yrkesinspektörsassistenten i sjunde distriktet Carl Fredrik Rommel anhållit att få komma i åtnjutande av tilläggs pension på grund av tjänstgöring såsom biträde hos yrkesinspektör före tillträdandet av förordnande såsom yrkesinspektörsassistent.

*Ang.
tilläggs pen-
sion åt f. d.
yrkesinspek-
törsassisten-
ten C. F.
Rommel.*

Av handlingarna i ärendet framgår, att Rommel, som är född den 29 juli 1865, den 30 december 1912 förordnades att från och med den 1 januari 1913 tills vidare vara yrkesinspektörsassistent samt den 21 december 1917 utnämndes till ordinarie yrkesinspektörsassistent från och med den 1 januari 1918; att han under tiden före den 1 januari 1913 på förordnande uppehöll yrkesinspektörsbefattning under sammanlagt 1 år 10 månader; att han under tiden från och med den 2 januari 1902 till och med den 31 december 1912, med undantag för juli månad 1902 samt förenämnda tid av 1 år 10 månader, tjänstgjorde såsom biträde å yrkesinspektörens i Göteborgs distrikt expedition; att statskontoret, sedan Rommel hos statskontoret anhållit att från och med den 30 juli 1930 komma i åtnjutande av hel pension å sin tjänst som yrkesinspektörsassistent, genom beslut den 19 juni 1930, vilket beslut efter besvär av Rommel fastställts av kammarrätten genom utslag den 7 oktober 1930, förklarar honom berättigad att från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten efter den 29 juli 1930 uppnådd levnadsålder av 65 år komme att äga rum, under sin återstående livstid åtnjuta avkortad pension till belopp av 3,192 kronor årligen, att utgå enligt bestämmelserna i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension; samt att vid bestämmandet av nämnda pensionsbelopp, som efter föreskriven avrundning motsvarar $\frac{19}{25}$ av det för Rommel gällande pensionsunderlaget, 4,200 kronor (lönegrad B 21), såsom tjänstår tillgodoräknats honom, förutom tiden från och med år 1913, allenast den tid av 1 år 10 månader, varunder han före år 1913 på förordnande uppehöllit yrkesinspektörsbefattning.

I utlåtande den 11 september 1930 över de av Rommel hos kammarrätten anförda besvären anförde *statskontoret*, bland annat, följande.

Rommel ville göra gällande, att hela den tid, åren 1902—1912, varunder han tjänstgjort såsom biträde åt yrkesinspektören i Göteborgs distrikt, borde tillgodoräknas honom såsom tjänstår för pension, och åberopade till stöd härför, att denna tjänstgöring vore jämförbar med sådan, som för yrkesinspektörsassistent omnämndes i instruktionen för yrkesinspektionens befattningshavare av den 18 oktober 1912. Först vid den tidpunkt, den 1 januari 1913, då nämnda instruktion trädde i tillämpning, hade biträdesbefattningar (assistenter) blivit inrättade vid yrkesinspektionen, medan däremot dittills allenast visst belopp, 1,500 kronor, varit i staten beräknat att till varje yrkesinspektör mot redovisningsskyldighet utgå till bestridande av kostnaden för skrivbiträden och likartade utgifter ävensom för hyra, uppvärmning, belysning och städning av expeditionslokal. Till följd därav hade yrkesinspektörerna i allmänhet plägat anordna expeditionslokal i sammanhang med egen bostad och i regel använt någon familjemedlem såsom biträde å expeditionen. På grund av dessa förhållanden och då under liknande omständigheter anställda biträden hos statstjänstemän — exempelvis skrivbiträden på häradsskrivar- och landsfiskalskontor eller ritbiträden hos lantbruksingenjör eller lantmätare — icke ansetts innehava statsanställning under annan förutsättning, än att anställningen ägt rum genom vederbörande överordnade myndighet,

syntes Rommel icke äga att för pension tillgodoräkna ifrågavarande tjänstgöring. Därest omständigheterna i förevarande fall ansåges böra föranleda ett tillgodoräknande i pensionshänseende av biträdesanställningen, syntes den utvägen böra anlitas att genom framställning till riksdagen söka utverka någon tilläggs pension.

Socialstyrelsen har i sin förenämnda skrivelse den 12 december 1930 för egen del anfört följande.

Såsom av statskontorets yttrande över Rommels besvär hos kammarrätten närmare framginge, kunde Rommel visserligen icke sägas ha varit statsanställd i egentlig mening under sin tjänstgöring såsom biträde hos yrkesinspektören i Göteborgs distrikt. Då denna tjänstgöring emellertid måste anses i avseende å art och omfattning vara jämförbar med den yrkesinspektörsassistent enligt gällande instruktion för yrkesinspektionens befattningshavare åliggande expeditionstjänsten och omfattade så lång tid som över 9 år utöver förut angivna tid av 1 år 10 månader, som Rommel tillgodoräknats av statskontoret, samt det för beviljande av full pension erfordrats en ytterligare tjänstgöringstid av blott något över 5 år 7 månader, syntes det socialstyrelsen skäligt, att Rommel, räknat från och med den 30 juli 1930, tillerkändes en årlig tilläggs pension av 1,008 kronor. Styrelsen tillstyrkte därför, att proposition härom avlättes till riksdagen.

Statskontoret, som den 15 januari 1931 avgivit infortrat utlåtande över den nu föreliggande ansökningen, har därvid anfört, bland annat, följande.

Aven om den tid av över 9 år, varunder Rommel tjänstgjort såsom biträde åt yrkesinspektör, icke författningsenligt kunde tillgodoräknas för pension, ville statskontoret dock med hänsyn till de starka skäl, som otvivelaktigt kunde anföras till stöd för framställningen, icke motsätta sig densamma. Såsom ett likartat fall kunde framhållas, att 1926 års riksdag med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 149, punkt 1. beviljade tilläggs pension åt kansliskrivaren i jordbruksdepartementet Kristina Maria Bengtson med hänsyn därtill, att hon utöver anställningstiden i egentlig statstjänst kunde räkna mångårig anställning såsom biträde å domsagekansli.

På grund härav och då tilläggs pensionen i förevarande fall syntes böra utgöra skillnaden mellan den Rommel tillerkända avkortade pensionen, 3,192 kronor, och vad hel pension skulle hava utgjort, 4,200 kronor, eller alltså såsom socialstyrelsen föreslagit 1,008 kronor, hemställde statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Rommel finge från och med den 30 juli 1930 under sin återstående livstid, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, åtnjuta en årlig tilläggs pension från allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att pensionsförmånen i sin helhet uppginge till 4,200 kronor.

På de av socialstyrelsen och statskontoret anförda skäl tillstyrker jag den föreliggande framställningen i enlighet med ämbetsverkens förslag, och tillåter jag mig i detta sammanhang framhålla, att efter vad jag inhämtat fråga om rätt för yrkesinspektörsassistent att i pensionshänseende tillgodoräkna icke-statlig anställning såsom biträde åt yrkesinspektör icke lär kunna uppkomma i något ytterligare fall.

*Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. yrkesinspektörsassistenten i sjunde distriktet Carl Fredrik Rommel må från och med dagen näst efter den, då avgång från tjänsten ägt rum, under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggs-pension å allmänna indragningsstaten till belopp av 1,008 kronor för år.

Ecklesiastikdepartementet.

2:o.

*Ang. tilläggs-
pension åt
f. d. lektorn
J. B. Sundler.*

Med eget utlåtande av den 23 december 1930 har skolöverstyrelsen till Kungl. Maj:t överlämnat en av f. d. lektorn vid folkskoleseminariet i Skara John Brynolf Sundler gjord framställning att utöver den pension, som tillerkänts honom vid avgången från hans lektorsbefattning, komma i åtnjutande av tilläggs-pension på grund av tjänstgöring vid statsunderstödd enskild läroanstalt.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Sundler, som är född den 8 juli 1865, utnämndes till adjunkt vid Uppsala högre allmänna läroverk den 27 mars 1901, vilken befattning han tillträdde höstterminen 1902; att han utnämndes till adjunkt vid Skara högre allmänna läroverk den 15 december 1905 samt till lektor vid folkskoleseminariet i Skara den 18 juli 1921; att han den 11 juli 1930 erhöll avsked från sistnämnda befattning; att statskontoret genom beslut den 19 juni 1930 förklarat honom berättigad att från och med månaden näst efter den, varunder avgång från tjänsten efter den 8 juli 1930 uppnådd levnadsålder av 65 år komme att äga rum, under återstående livstiden åtnjuta avkortad pension till belopp av 3,910 kronor årligen, att utgå enligt bestämmelserna i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension; att, enär han vid sin avgång haft att åberopa en tjänstetid av något över 28 år 1 månad i statens tjänst, hans pension bestämts till $\frac{28}{33}$ av det för honom gällande pensionsunderlaget 4,600 kronor; att Sundler före tillträddandet av sin stats-tjänst varit anställd vid en statsunderstödd enskild läroanstalt, nämligen såsom ämneslärare vid Beskowska skolan i Stockholm under läsåren 1895—1896 och 1897—1902 eller sammanlagt sex år, under vilken tid han varit tjänstledig endast en vecka; samt att hans veckotjänstgöring vid sistnämnda skola, bortsett från avhållandet av morgonböner, uppgått till, under läsåret 1895—1896 24 lektioner, under läsåret 1897—1898 26 lektioner, under läsåret 1898—1899 27 lektioner, under läsåret 1899—1900 18 lektioner, under läsåret 1900—1901 28 lektioner och under läsåret 1901—1902 26 lektioner.

Skolöverstyrelsen har i sitt utlåtande anfört, bland annat, att därest Sundler erhöle rätt att — i likhet med vad i flera tidigare fall ägt rum — för tilläggspension tillgodoräkna $\frac{2}{3}$ av sin tjänstgöringstid vid statsunderstödd enskild läroanstalt, han skulle hava att i pensionshänseende tillgodoräkna sig i runt tal $28 + \frac{2}{3} \times 6$ år eller 32 tjänstår. Enär pensionsunderlaget för Sundler utgjorde 4,600 kronor, skulle alltså hans pension jämte tilläggspension uppgå till $\frac{32}{33} \times 4,600$ kronor eller, i avrundat tal, 4,470 kronor. Då Sundler redan tillerkänts en pension av 3,910 kronor, skulle sålunda tilläggspensionen utgöra 560 kronor.

I anslutning till vad sålunda anförts har skolöverstyrelsen hemställt, att Sundler måtte från och med den 1 januari 1931 under sin återstående livstid få åtnjuta — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — en tilläggspension å allmänna indragningsstaten till belopp av 560 kronor för år, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånerna åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) med bestämmelser om ny pension för vissa pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer.

Statskontoret, som den 12 januari 1931 avgivit infordrat utlåtande i ärendet, har under åberopande av tidigare beslut i liknande fall tillstyrkt, att åtgärd vidtoges i enlighet med skolöverstyrelsens hemställan.

I likhet med skolöverstyrelsen och statskontoret anser jag, att Sundler, i *Departements-
chefen.* överensstämmelse med de principer, som följts vid behandlingen av tidigare framställningar av enahanda innebörd, bör komma i åtnjutande av tilläggspension på grund av sin tjänstgöring vid Beskowska skolan. Beträffande beräkningen av tilläggspensionen ansluter jag mig till vad ämbetsverken förordat. Tilläggspensionen synes mig böra utgå från samma tidpunkt som den Sundler författningsenligt tillkommande pensionen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. lektorn vid folkskoleseminariet i Skara John Brynolf Sundler må, räknat från och med den 1 augusti 1930, under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggspension å allmänna indragningsstaten till belopp av 560 kronor för år, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånerna åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

3:o.

Ang.
tilläggspen-
sion åt folk-
skolinspek-
tören N. J.
Jonsson.

I en av skolöverstyrelsen med eget utlåtande av den 24 december 1930 till Kungl. Maj:t överlämnad ansökning har folkskolinspektören Nils Johan Jonsson anhållit att vid avgången från innehavande befattning komma i åtnjutande av tilläggs pension på grund av tidigare tjänstgöring såsom lärare vid folkskola och högre folkskola.

Av handlingarna i ärendet framgår, att Jonsson, som är född den 21 februari 1866, efter avlagd folkskollärarexamen tjänstgjorde såsom extra ordinarie folkskollärare under tiden den 15 januari 1889—30 juni 1900; att han därefter tjänstgjorde såsom ordinarie folkskollärare intill utgången av år 1904 samt såsom ordinarie lärare vid och föreståndare för högre folkskola under åren 1905—1908; att han från och med den 1 september 1894 jämsides med nämnda tjänstgöring varit överlärare vid folkskolor; att han uppehöll förordnande såsom statens folkskolinspektör inom Gästriklands inspektionsområde under åren 1909—1914; att han konstituerades och förordnades såsom folkskolinspektör inom sistnämnda inspektionsområde från och med den 1 januari 1915; att han genom beslut av statskontoret den 29 januari 1931 förklarats berättigad att från och med månaden näst efter den, vari avgång från tjänsten efter den 21 februari 1931 uppnådd levnadsålder av 65 år komme att äga rum, under sin återstående livstid åtnjuta avkortad pension till belopp av 3,790 kronor, att utgå enligt bestämmelserna i lagen den 11 oktober 1907 (nr 85) angående civila tjänst innehavares rätt till pension; att Jonsson såsom tjänstår för pension därvid tillgodoräknats allenast 22 år eller tiden från och med ingången av år 1909, efter vilken tidpunkt han på förordnande uppehållit eller såsom ordinarie innehaft befattning såsom folkskolinspektör; samt att, då för hel pension erfordrats 25 tjänstår, hans pension alltså bestämts till $\frac{22}{25}$ av det för honom jämlikt kungörelsen den 19 juni 1919 (nr 520) angående avlöningsförmåner åt folkskolinspektörer m. m. gällande pensionsunderlaget av 4,300 kronor.

Skolöverstyrelsen har i sitt utlåtande den 24 december 1930 erinrat, bland annat, att 1930 års riksdag, med bifall till ett av Kungl. Maj:t uti proposition nr 137 (punkt 15) framlagt förslag, beviljat f. d. folkskolinspektören E. E. Svänsson tilläggs pension, grundad på tillgodoräknande av tidigare tjänstgöring såsom folkskollärare.

I sitt i sistnämnda ärende den 13 januari 1930 avgivna utlåtande anförde skolöverstyrelsen, bland annat, följande:

»Att folkskolinspektör för pensionering borde få tillgodoräkna viss föregående tjänstgöring vid kommunal läroanstalt har redan framhållits vid de speciella utredningar, som föregått den genom 1914 års riksdagsbeslut om organiserade folkskolinspektionen. Sälunda ha både lönerogleringskommittén i sitt den 30 januari 1913 avgivna betänkande del III, sid. 101 och 102, och lärarlönenämnden i sitt huvudbetänkande den 31 oktober 1914, band I, sid. 134 och 135, framhållit önskvärdheten av tillerkännande av en dylik

rätt, och detta ej blott av billighetsskäl utan framför allt med hänsyn till nödvändigheten av att för folkskolinspektionen förvärva personer med ingående kännedom om folkundervisningen.

Skolöverstyrelsen har — — — i utlåtanden den 30 april 1915 över lärarlönenämndens förslag och den 29 september 1923 med anledning av en utav folkskolinspektörernas förening framställd i ämnet gjort uttalanden och förslag, däri bland annat framhållits behovet av rätt för folkskolinspektörer att få tillgodoräkna sig viss utomstatlig tjänstgöring. I sistnämnda yttrande har den tjänstgöringstid, som borde få tillgodoräknas, angivits till sådana utom statstjänst förvärvade tjänstar, som få läggas till grund för beräkning av pension enligt reglementet för statens pensionsanstalt.»

Under hänvisning till innehållet i sitt sålunda över folkskolinspektören Svänssons ansökning avgivna utlåtande har skolöverstyrelsen i anledning av nu förevarande ansökning vidare anfört i huvudsak följande:

Folkskolinspektören Jonsson hade haft hela sin föregående verksamhet förlagd till folkundervisningens område. Från den 1 juli 1900 hade han tjänstgjort såsom ordinarie lärare först vid folkskola, sedan vid högre folkskola och under hela denna tid som överlärare vid folkskola. Att denna Jonssons verksamhet varit av direkt allmännyttig beskaffenhet, liksom att den varit till särskilt gagn för hans arbete såsom folkskolinspektör, syntes vara otvivelaktigt. Vid folkskola och högre folkskola hade Jonsson mer än 20 år fullgjort tjänstgöring av beskaffenhet att skola tillgodoräknas vid utmätande av pension från statens pensionsanstalt. Även om i enlighet med tidigare tillämpade grunder endast $\frac{2}{3}$ av denna tjänstgöring ansåges böra tagas i betraktande för tilläggspension åt Jonsson, skulle antalet sådana år uppgå till närmare 14 eller nära 11 år mer än som skulle erfordras för att Jonsson skulle erhålla hel pension såsom folkskolinspektör.

På grund av vad sålunda anförts har skolöverstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Jonsson finge under sin återstående livstid uppbära, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en årlig tilläggspension å allmänna indragningsstaten med så stort belopp, att hans hela pension komme att uppgå till 4,300 kronor för år.

Statskontoret har den 29 januari 1931 avgivit infordrat utlåtande i ärendet och därvid under åberopande bland annat av riksdagens förenämnda beslut om tilläggspension åt folkskolinspektören Svänsson tillstyrkt, att åtgärd vidtoges i enlighet med skolöverstyrelsens hemställan.

Under hänvisning till det av skolöverstyrelsen och statskontoret åberopade precedensfallet tillstyrker jag, att Jonsson i pensionshänseende tillgodoräknas $\frac{2}{3}$ av den före förordnandet såsom folkskolinspektör bestridda tjänstgöringen såsom lärare vid folkskola och högre folkskola, vilken tjänstgöring får anses hava varit av väsentlig betydelse för hans lämplighet såsom folkskolinspektör, samt att han i enlighet härmed tillerkännes tilläggspension av sådan storlek, eller 510 kronor för år, att hans pensionsförmåner uppbringas till samma belopp som hel tjänstepension för folkskolinspektör. Vid bifall härtill lärer

Departements-
chefen.

sammanlagda beloppet av Jonsson tillkommande pensionsförmåner böra regleras i enlighet med föreskrifterna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) med bestämmelser om ny pension för vissa pensionerade f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att folkskolinspektören Nils Johan Jonsson må från och med månaden näst efter den, under vilken avgång från tjänsten äger rum, under sin återstående livstid, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig tilläggs pension å 510 kronor, med rätt att å sammanlagda pensionsförmånerna åtnjuta förhöjning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280).

4:o.

*Ang. tilläggs-
pension åt
specialläraren
vid tekniska
högskolan C.
A. E. Kjellin.*

I en av styrelsen för tekniska högskolan med tillstyrkande yttrande av den 7 november 1930 till Kungl. Maj:t överlämnad, den 6 i samma månad dagtecknad framställning har högskolans lärarkollegium anhållit om beredande av tilläggs pension åt specialläraren i frihandsteckning vid högskolan Carl Axel Eugène Kjellin vid hans avgång från speciallärarebefattningen.

I sin framställning har *lärarkollegiet* anfört:

»Specialläraren i frihandsteckning, konstnären Carl Axel Eugène Kjellin, född den 10 januari 1862, har sedan höstterminen 1899 haft anställning vid tekniska högskolan med undantag av läroåret 1900—1901 och tidsperioden höstterminen 1912—vårterminen 1919 och vid högskolan innehafvt följande befattningar:

assistent i frihandsteckning läroåret 1899—1900 och under tiden från och med höstterminen 1901 till och med vårterminen 1912, speciallärare i frihandsteckning från och med höstterminen 1919, vilken befattning han fortfarande innehar.

Konstnären Kjellin har förutom sin tjänstgöring vid tekniska högskolan varit tekningslärare vid Beskowska skolan i Stockholm under åren 1900—1930 samt under åren 1898—1927 överlärare vid tekniska skolan i Stockholm. Efter gjord framställning från styrelsen för sistnämnda skola har 1927 års riksdag tillerkänt Kjellin en årlig pension av 1,848 kronor för denna tjänstgöring från och med månaden efter hans avgång från tekniska skolan.

Tekniska högskolans speciallärarebefattningar tillsätts för femårsperioder, och utgår med innevarande budgetår en dylik femårsperiod. Kjellin har anmält, att han ej önskar komma i åtanke för ett nytt speciallärareförordnande.

På grund av ovanstående får lärarkollegiet härigenom i underdånighet hemställa att Eders Kungl. Maj:t täcktes i proposition till 1931 års riksdag föreslå, att Kjellin, som städse skött sina befattningar vid högskolan med utmärkt nit och utmärkt skicklighet, måtte från och med månaden

efter hans avgång från speciallärarebefattningen vid högskolan tilldelas en tilläggs pension å belopp, som Eders Kungl. Maj:t kan finna skäligen föreslå.

Högskolan vill i detta sammanhang anmäla, att Kjellin för innevarande femårsperiod från högskolan i enlighet med Eders Kungl. Maj:ts beslut uppbär ett årligt arvode av 3,000 kronor.»

Statskontoret, som den 25 november 1930 avgivit infordrat utlåtande i ärendet, har däri anfört följande:

Befattningarna såsom speciallärare och assistenter vid tekniska högskolan tillsattes genom förordnande och vore förenade med arvoden, till följd varav innehavaren av sådan befattning icke vore berättigad till pension enligt bestämmelserna i den civila pensionslagen. Riksdagen hade dock vid flera tillfällen på framställning av Kungl. Maj:t beviljat pension av statsmedel åt sådan befattningshavare, såsom exempelvis framginge av 1929 års riksdags beslut om pension åt assistenten H. Berwald. Härvid hade pensionsbeloppet i regel beräknats efter samma grunder, som i nämnda lag vore fastställda med avseende å pensionsrätten för ordinarie innehavare av civil tjänst med lön å stat, med iakttagande att beloppet i någon mån reducerats i anledning därav, att vederbörande icke erlagt avgifter för sin pensionering. På grund av vad sålunda tidigare i dylika fall förekommit och då skäl syntes föreligga att bereda Kjellin någon pension i anledning av hans långa och väl vitsordade verksamhet såsom speciallärare vid tekniska högskolan, ville statskontoret, som, därest Kjellin icke varit berättigad att enligt 1927 års riksdags beslut åtnjuta pension å 1,848 kronor efter avgång från överlärarebefattning vid tekniska skolan i Stockholm, skulle hava föreslagit ett pensionsbelopp av 1,632 kronor ($\frac{23}{25} \times \frac{2}{3} \times 3,000 = 1,920$; $1,920 - 15\% \times 1,920$), förorda, att åt Kjellin utverkades en tilläggs pension till sådant belopp, att pensionsförmånen i dess helhet uppginge till 3,000 kronor, eller alltså till ett belopp av 1,152 kronor. Enligt grunderna för stadgandena i 16 § civila pensionslagen skulle nämligen vid förening av två pensioner sammanlagda beloppet motsvara den större pensionen med tillägg av en tredjedel av den mindre, dock att reduktionen icke skulle sträckas längre än att vad som återstode uppginge till 3,000 kronor.

I anslutning till vad sålunda anförts har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Kjellin finge från och med månaden näst efter den, vari avgång från befattningen vid tekniska högskolan komme att äga rum, under återstående livstiden åtnjuta pension från allmänna indragningsstaten till sådant belopp, att densamma jämte den honom av 1927 års riksdag beviljade pensionen uppginge till 3,000 kronor för år räknat.

Även jag finner det skäligen, att pension av allmänna medel beredes Kjellin på grund av hans långvariga anställning vid tekniska högskolan. Mot det av statskontoret föreslagna beloppet av pensionen har jag ingen erinran att göra.

Departements-
chefen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att specialläraren i frihandsteckning vid tekniska högskolan Carl Axel Eugène Kjellin må från och med månaden näst efter den, varunder han avgår från sin tjänst vid högskolan, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension å 1,152 kronor utöver honom förut tillerkänd pension å 1,848 kronor.

Vad departementschefen ovan under punkterna 1:o—4:o) hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Vid protokollet:

Olga Gjörloff.